

Wzór odwołania

(szczególnie proszę starannie i indywidualnie wypełnić treścią zaznaczoną na niebiesko i pogrubionym drukiem)

.....
miejsowość i data

.....
(dane osobowe powoda)

Nr ewidencyjny świadczenia:
.....

**Sąd Okręgowy
Wydział Ubezpieczeń Społecznych
w Warszawie
Aleja Solidarności 127
00-898 Warszawa**

za pośrednictwem
Dyrektora Zakładu Emerytalno – Rentowego
Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i
Administracji
w Warszawie – Zespół w

.....
miejsowość

.....
adres

Powód (odwołujący się):.....

Pozwany (organ rentowy): Dyrektor Zakładu Emerytalno Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji, ul. Pawlińskiego 17/21, 02-106 Warszawa.

ODWOŁANIE

od decyzji Dyrektora Zakładu Emerytalno – Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji w Warszawie nr ewid. KRW ..... z dnia ....., doręczonej w dniu .....

Zaskarżam powyższą decyzję w części dotyczącej obniżenia mojej emerytury/ renty rodzinnej/* i wnoszę:

1. o zmianę zaskarżonej decyzji w części odnoszącej się do ponownego ustalenia wysokości świadczenia przez przyznanie mi:
  - nieobniżonej emerytury policyjnej, naliczonej w wysokości 40% podstawy jej wymiaru za 15 lat służby i 2,6 % podstawy wymiaru za każdy dalszy rok tej służby, z uwzględnieniem okresów składkowych i nieskładkowych oraz przysługujących mi podwyższeń i dodatków, zasiłków i świadczeń pieniężnych;
  - nieobniżonej renty rodzinnej po.....
.....
naliczonej od kwoty świadczenia, które przysługiwało zmarłemu, z uwzględnieniem przysługujących mi dodatków, zasiłków i świadczeń pieniężnych;

2. o zasądzenie od pozwanego na moją rzecz kosztów postępowania według norm przepisanych;
3. o rozpoznanie sprawy także w mojej nieobecności;
4. o zażądanie i przeprowadzenie dowodu z moich akt emerytalno – rentowych posiadanych przez pozwanego oraz akt osobowych znajdujących się w Instytucie Pamięci Narodowej Oddział w .....

UZASADNIENIE

Zaskarżoną decyzję pozwany organ emerytalno – rentowy – w wyniku wszczętego z urzędu postępowania w przedmiocie ponownego ustalenia prawa do świadczeń i wysokości świadczeń – obniżył moją emeryturę – rentę rodzinną z powodu przyjęcia, iż ponownie ustalone prawo do zaopatrzenia emerytalno – rentowego, pozostaje w związku z moją służbą / służbą osoby, po której mam rentę rodzinną/* w charakterze funkcjonariusza w organach bezpieczeństwa państwa.

Na tej podstawie, w oparciu o przepisy Ustawy obowiązującej od 16.03.2009 roku z dnia 23 stycznia 2009 roku o zmianie ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin, oraz ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji ... oraz ich rodzin (Dz.U.Nr 24, poz. 145), pozwany:

- obniżył wskaźnik mojej emerytury za okres od ..... do ..... z 2,6 % podstawy wymiaru do 0,7 % podstawy wymiaru za każdy rok służby,
- obniżył kwotę świadczenia, od której wymierza się rentę rodzinną, po zmarłym emerycie lub renciście do wysokości kwoty renty inwalidzkiej II grupy, która przysługiwałaby zmarłemu.

Dowód: zaskarżona decyzja oraz poprzedzająca ją ostatnia decyzja o waloryzacji świadczenia – w aktach sprawy nr ewid. .... w dyspozycji pozwanego.

Działając w ten sposób pozwany odstąpił od zasad ustalania wysokości emerytury określonych w art. 15 – 16 oraz renty rodzinnej określonych w art. 24 pkt. 2 obowiązującej przed nowelizacją z dnia 23 stycznia 2009 roku policyjnej ustawy emerytalnej z dnia 18 lutego 1994 roku (Dz.U. z 2004 r. Nr 8, poz. 67 ze zmianami).

Powód wyraża przekonanie, że ustawa z dnia 23 stycznia 2009 r., na podstawie której stał się przypadkowa ofiarą zmiany ustroju Państwa oraz odwetu politycznego, nie odpowiada konstytucyjnym wzorcom Rzeczypospolitej Polskiej jako państwa prawa, jak również zasadom ochrony praw człowieka i obywatela, przyjętych w ratyfikowanych przez Polskę umowach międzynarodowych.

Za takim przekonaniem przemawiają m.in. uwagi do projektu wymienionej ustawy przedłożone Kancelarii Sejmu w dniu 29.10.2008 r. Za l.dz. BSA III – 021-202/08 przez Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego RP, opinie Biur Legislacyjnych Sejmu i Senatu oraz uzasadnienie złożonego przez Grupę 53 Posłów na Sejm w dniu 24.03.2009 r. W Trybunale Konstytucyjnym wniosku o stwierdzenie, że ustawa z dnia 23 stycznia 2009 r. (Dz.U. Nr 24, poz.145) jest w całości niezgodna:

1. z art. 2 Konstytucji (zasada ochrony praw słusznie nabytych, w tym prawa do zabezpieczenia społecznego, wywodząca się z definicji państwa prawnego,

- ureczywistniającego zasady sprawiedliwości społecznej, w tym zakazującego stosowania odpowiedzialności zbiorowej),
2. z art. 10 Konstytucji (zasada podziału i równowagi władzy ustawodawczej, władzy wykonawczej i władzy sądowniczej, przyznająca tylko sądom i Trybunałowi, a nie parlamentowi wymierzanie sprawiedliwości),
  3. z art. 31 ust. 3 Konstytucji (zasada proporcjonalności, rozumianan jako zakaz ograniczeń w zakresie korzystania z konstytucyjnych wolności i praw ponad konieczność w państwie demokratycznym, dla jego bezpieczeństwa i porządku, bądź dla ochrony środowiska, zdrowia i moralności publicznej, albo wolności i praw innych osób, przy czym ograniczenia te nie mogą naruszać istoty wolności i praw),
  4. z art. 32 Konstytucji (zasada równości wobec prawa, obowiązek równego traktowania wszystkich przez władze publiczne, zakaz dyskryminacji kogokolwiek w życiu politycznym, społecznym lub gospodarczym z jakiegokolwiek przyczyny).

Przedmiotowa ustawa jest rażąco sprzeczna z rezolucją Zgromadzenia Parlamentarnego Rady Europy nr 1096 z dnia 27 czerwca 1996 roku, wzywającą do zapewnienia zgodności ustaw i środków z wymogami państwa opartego na rządach prawa, z zaleceniem zakończenia rozliczeń z okresem komunistycznym w okresie 10 lat, który to termin minął 10 lat temu.

Dowód: sprawa zawisła w Trybunale Konstytucyjnym K 6/09, wniosek Grupy Posłów oraz opinia do projektu cytowanej ustawy – na stronach internetowych Trybunału oraz ww. Rezolucja w dostępnych zbiorach prawa międzynarodowego.

Przedmiotowa ustawa pozostaje w skrajnej sprzeczności z przyjętymi przez Polskę zobowiązaniami prawno – międzynarodowymi, w tym z Konwencją o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, sporządzonej w Rzymie 4 listopada 1950 r. I ratyfikowanej przez Polskę w dniu 19 stycznia 1993 r. (Dz.U. z 1993 r. Nr 61, poz.284), a w szczególności:

1. z zawarta w preambule Konwencji zasady rządów prawa,
2. z art. 1 i 14 Konwencji (zakaz dyskryminacji).

Dowód: Ww. Konwencja wraz z ustawą ratyfikacyjną.

Nadmieniam, że zgodnie z art. 9 Konstytucji Rzeczpospolita Polska przestrzega wiążącego ją prawa międzynarodowego, zaś wg art. 91 ust. 2 Konstytucji umowa międzynarodowa ratyfikowana za uprzednią zgodą wyrażoną w ustawie ma pierwszeństwo przed ustawą, jeżeli ustawy tej nie da się pogodzić z umową.

Z wyżej wymienionych przyczyn ustawa z dnia 23 stycznia 2009 r., obniżająca świadczenia emerytalno – rentowe niektórym funkcjonariuszom służb mundurowych i członkom ich rodzinm jako niezgodna z Konstytucją i ratyfikowaną przez Polskę, powołaną wyżej Konwencją o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, nie powinna być uznawana za źródło obowiązującego prawa.

*Zaskarżona decyzja, poza brakiem konstytucyjnej podstawy prawnej zawiera również błędne ustalenia w przedmiocie:

- zaliczenia mojej służby /służby osoby, po której mam rentę rodzinną/*w ..... w okresie od .....do..... do służby w organach bezpieczeństwa państwa,
- nieprawidłowe naliczenia wysokości świadczenia za okres od..... do.....

poprzez nie uwzględnienie w wydanej decyzji ustalenia emerytury w wysokości 40 % podstawy jej wymiaru za 15 lat służby oraz nie zaliczenie do wysługi emerytalnej 1,5 roku za 1 rok służby, zgodnie z przepisami art. 9 ust. 2 i 4 Ustawy z dnia 16 grudnia 1972 o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych i ich rodzin (tekst jednolity Dz.U. z 1983 r. Nr 29 poz. 139 z późn. zmianami) oraz wydanym na tej podstawie Zarządzeniem Ministra Obrony Narodowej nr 69/MON z dnia 30.12.1972 r. w sprawie zasad i sposobów zaliczania niektórych okresów służby wojskowej w wyższym wymiarze.

- inne nieprawidłowości i błędy.

Uzasadniając wykazanie powyższych nieprawidłowości, pragnę stwierdzić co następuje :

1/ Zwiad WOP jest wymieniony w art. 2 ust. 1 pkt 7 Ustawy z dnia 18 października 2006 r. o ujawnianiu informacji w dokumentach..... (Dz.U. z 2007 r. nr 63, poz.425 z późn. zm.) jako organ bezpieczeństwa państwa. Moim zdaniem, nie może on być zaliczony do tych organów, gdyż nie spełnia kryteriów zawartych w art. 2 ust. 3 w/w ustawy, który stanowi : „ jednostkami Służby Bezpieczeństwa, w rozumieniu ustawy, są te jednostki Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, które z mocy prawa podlegały rozwiązaniu w chwili zorganizowania Urzędu Ochrony Państwa, oraz te jednostki, które były ich poprzedniczkami ”. Zwiad WOP został rozformowany wraz z całym Wojskami Ochrony Pogranicza w dniu 15 maja 1991 r., a więc kilka miesięcy po utworzeniu UOP. Ponadto określenie : Zwiad Wojsk Ochrony Pogranicza jest na tyle ogólne, że nie pozwala w sposób definitywny ustalić, kto pełnił w nim służbę. Nie było bowiem z formalnego punktu widzenia jakiejś formacji, instytucji, czy też innej organizacji o określonej przepisami strukturze o takiej nazwie. Była to nazwa umowna, związana ze zwiadem, którą w okresie przedwojennym określano m. innymi działania wywiadowcze Straży Granicznej i KOP-u.

Ponadto Zakład Emerytalno- Rentowy nie przywołał w swojej decyzji o obniżeniu mojej emerytury przepisów artykułu 13 ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji..... oraz ich rodzin (Dz.U. z 2004 nr 8, poz. 67 z późn. zm.), który stanowi faktyczną podstawę przyznania emerytury. Pkt. 1 b tego artykułu wymienia jako równorzędne „ okresy służby **w charakterze funkcjonariusza** w organach bezpieczeństwa państwa .....”, a pkt. 2/ wymienia służbę wojskową, uwzględnianą przy ustalaniu prawa do emerytury policyjnej. A więc skoro ja pełniłem służbę w charakterze żołnierza zawodowego, to zasady obliczania wysokości emerytury określone w art. 15 b cytowanej wyżej ustawy nie powinny mnie dotyczyć.

Dowód : uchwała Sądu Najwyższego z dnia 3 marca 2011 roku, sygn. Akt II UZP 2/11, zgodnie z którą „ **tylko okresy równorzędne ze służbą, o których mowa w art. 13 ust. 1 pkt 1, 1a oraz pkt 2-4 ustawy zaopatrzeniowej, podlegają uwzględnieniu do ustalenia wysokości emerytury z przelicznikiem po 2,6 procenta podstawy wymiaru emerytury z zaopatrzenia emerytalnego funkcjonariuszy (art. 15b ust. 1 pkt 2 tej ustawy) co oznacza, że nie objęte normatywnym oddziaływaniem art. 15b ust. 1 pkt 2 ustawy okresy równorzędnej służby w charakterze funkcjonariusza w organach bezpieczeństwa państwa, o których mowa w art. 2 stawy lustracyjno – dezubekizacyjnej, są przeliczane z zastosowaniem przelicznika 0,7 podstawy wymiaru emerytury (art. 15b ust. 1 pkt 1 ustawy zaopatrzeniowej) ”.**

2/ Dyrektor Zakładu Emerytalno-Rentowego MSWiA obliczając wysokość mojej

emerytury na podstawie ustawy z dnia 23 stycznia 2009 r. o zmianie ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym... dokonał **błédnego** wyliczenia wysokoóci mojego świadczenia emerytalnego. Mianowicie w art.2 ust. 3 ustawy zmieniającej ustawodawca zastrzegł, że art. 14 i 15 ustawy z 1994 r. stosuje się odpowiednio. Art. 15 wyraźnie i jednoznacznie okreóla, że emerytura dla funkcjonariusza, który pozostawał w służbie przed dniem 02.01.1999 r. wynosi 40% podstawy wymiaru za 15 lat służby i **jest nieprzeliczalna żadnymi wskaźnikami rocznymi, a nowelizacja z dnia 23 stycznia 2009 r. tego stanu nie zmieniła w żadnym zakresie**. Gdyby zamiarem ustawodawcy było pozbawienie prawa do 40% podstawy wymiaru emerytury za 15 lat służby, to zrobiłby to poprzez umieszczenie w ustawie nie budzącej wątpliwości interpretacyjnych normy prawnej.

3/ W przypadku żołnierzy WOP zaliczanie niektórych okresów służby w wyższym wymiarze jest uregulowane w cytowanym wyżej zarządzeniu nr 69/MON z dnia 30 grudnia 1972 r. § 3 pkt. 4 tego Zarządzenia stanowi, że „ Do wysługi emerytalnej zalicza się w wymiarze 1,5 roku za 1 rok okresu służby wojskowej w Wojskach Ochrony Pogranicza w strażnicach wszystkich typów, placówkach granicznych, placówkach kontrolnych, batalionach portowych i referatach zwiadu....”. Dlaczego te przepisy ZER MSWiA pomija, przyznając nawet, że jak do tej pory nikomu takiej podwyższonej wysługi nie zaliczył. A przecież podobny przepis funkcjonuje w ustawie o Straży Granicznej, w art. 74. Ponadto w podejmowanych przed nowelizacją decyzjach emerytalnych dla funkcjonariuszy SG, którzy uprzednio pełnili służbę w WOP, ZER brał pod uwagę zaliczanie do wysługi 1,5 roku za rok służby, pomimo tego, że brak jest takiego wyraźnego przepisu ustawie o emeryturach policyjnych. Przepis ten nie jest również wymysłem systemu komunistycznego, gdyż po raz pierwszy został wprowadzony w art. 52 ustawy z dnia 11 grudnia 1923 roku o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszów państwowych i zawodowych wojskowych.

Dowód:

- 1) akta emerytalno rentowe i osbowe
- 2) dodatkowe dokumenty

tj.....
.....

W tym stanie rzeczy odwołanie jest uzasadnione.

.....
/czytelny podpis /

Załączniki:

- odpis odwołania
- i ewnetualnych dodatkowych dokumentów.

*niepotrzebne skreólić